

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

देवा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॒ज्यमु॑प॒यन्तः। अ॒ग्नीषोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः सन्न्य॑दधत्। इदमु॑ नो भविष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्तीति॑। तेना॒ग्नीषोमा॑वपा॒क्रामता॑म्। ते दे॒वा वि॒जित्य॑। अ॒ग्नीषोमा॑वन्वैच्छन्। तै॑ऽग्निमन्वविन्दन्तुषू॒थ्सन्नम्। तस्य॑ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूरवा॑रुन्धत्॥१॥

ते सोम॑मन्वविन्दन्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑ त॒नूर्व्यगृ॑ह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॑त्वम्। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते। तस्य॑ त्वै॒वं गृही॑ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृद्धमे॒व तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रिय॑ते। यत्स॒मिध॑स्त॒नूनपा॑तमि॒डो ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॑-
भागौ स्याताम्। अना॑ज्यभागौ भवतु॒ इत्याहुः॑। यदु॒भावा॑ग्नेयावन्व॒ञ्चावि॑ति। अ॒ग्नये॒ पर्व॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्पर्व॑मानाया। तेनाऽऽज्य॑भागः। तेन॑ सौम्यः। बुध॑न्वत्याग्नेयस्या-
ऽऽज्य॑भागस्य पु॒रोऽनु॑वाक्या भवति॥३॥

यथा॑ सुप्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्निन्य॑क्ताः प॒त्नीसं॒याजा॒नामृ॑चः स्युः। तेना॑ऽऽग्नेय॑-
सर्वं भवति। ए॒क॒धा तै॒ज॒स्विनी॑ दे॒वता॑मुपैतीत्याहुः। सैन॑मीश्वरा प्र॒दह॑ इति। नेति॑ ब्रूयात्। प्र॒जन॑नं वा अ॒ग्निः। प्र॒जन॑नमे॒वोपै॑तीति। कृ॒तय॑जुः सम्भृ॑तसम्भार॒ इत्याहुः॑॥४॥

न सम्भृ॑त्याः सम्भाराः। न यजुः का॒र्यमि॑ति। अथो॒ खलु॑। सम्भृ॑त्या ए॒व सम्भाराः॑। का॒र्यं यजुः॑। पुनरा॒धेय॑स्य॒ समृ॑द्धौ। तेनो॑पा॒शु प्र॑चरति। ए॒ष्यं इ॒व वा ए॒षः। यत्पु॑नरा॒धेयः॑। यथो॑पा॒शु न॒ष्टमि॑च्छति॥५॥

ता॒दृगे॒व तत्। उ॒च्चैः स्वि॑ष्टकृ॒तमु॒थ्सृ॑जति। यथा॑ न॒ष्टं वि॒त्त्वा प्रा॒हाय॑मिति। ता॒दृगे॒व तत्। ए॒क॒धा तै॒ज॒स्विनी॑ दे॒वता॑मुपैतीत्याहुः। सैन॑मीश्वरा प्र॒दह॑ इति। तत्तथा॑ नोपैति। प्रा॒याजा॒नूया॒जेष्वे॒व विभ॑क्तीः कुर्यात्। यथा॑पूर्व॒माज्य॑भागौ स्याता॑म्। ए॒वं प॒त्नीसं॒याजाः॑॥६॥

तद्वै॒श्वान॒रव॑त्प्र॒जन॑नवत्त॒रमु॑पैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा ए॒तत्। अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रिय॑त्

इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयुजानाम्। तेनाऽऽग्नेयम्। तेन समृद्धं क्रियत् इति॥७॥

अरुन्धतेव तद्वदति सम्भृतसम्भार इत्याहुर्गच्छति पत्नीसंयुजा नव च॥ [१]

देवा वै यथादर्शं युजानाहरन्त। योऽग्निष्ठोमम्। य उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजुपेयमपश्यन्। ते। अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेनं यजा इति। तेऽब्रुवन्। आजिमस्य धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत। स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेनं याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्यैत्। अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजुपेयैर्न यजते। गच्छति स्वाराज्यम्। अग्रं समानानां पर्यैति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजुपेय इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजुः ह्येतेन देवा ऐप्सन्। सोमो वै वाजुपेयः। यो वै सोमं वाजुपेयं वेद॥१०॥

वाज्यैवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै वाजुपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते। ब्रह्म वै वाजुपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य ब्रह्मा जायते॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्। ऐनं वाचा गच्छति। अपिर्वतीं वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजुपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यद्वाजुपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय। देवतानामनिर्भागाय। देवा वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च शर्मलमपाघ्नन्। यद्ब्रह्मणः शर्मलमासीत्। सा गाथा नाराशुस्यभवत्। यदन्नस्य। सा सुरा॥१३॥

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृहीयात्। शर्मलं प्रतिगृहीयात्। सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः। यो वाजुपेययाजी। या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे। याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये। या दिवि याऽऽदित्ये या बृहति। याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु।

तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजीनः। सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः॥१४॥

धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन् एकं च॥ [२]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत। तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत। तदतिग्राह्याणामति-
ग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्या गृह्यन्ते। यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावं रुन्धे। तदेव तैरतिगृह्यावं रुन्धे।
पञ्च गृह्यन्ते। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तमाप्त्वाऽव रुन्धे॥१५॥

सर्व एन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति। सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा
गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं
दधाति। सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति। एतद्वै देवानां परममन्नम्। यथ्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यथ्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे।
सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः। यथ्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो
यजमाने दधाति। सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति।
पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति। जायाः सुराग्रहैः। तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियः
सम्भवति। वाजपेयाभिजितः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः
सुराग्रहान्। पापवस्यसस्य विधृत्यै। एष वै यजमानः। यथ्सोमः। अन्नः सुरा। सोमग्रहाऽश्च
सुराग्रहाऽश्च व्यतिषजति। अन्नाद्येनैवेन व्यतिषजति॥१९॥

सम्पृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्क्त्याह। अन्नं वै भद्रम्। अन्नाद्येनैवेन सः सृजति।
अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा। पाप्मेव खलु वै शर्मलम्। पाप्मना वा एनमेतच्छर्मलेन
व्यतिषजति। यथ्सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मा पाप्मना
पृङ्क्त्याह। पाप्मनैवेन शर्मलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुद्ववति सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोक-
मभिजयति। प्रत्यङ्क्सुराग्रहैः। इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति। अनृतेनैव विशः सः सृजति।
हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं ददाति। मध्व्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति। एकधैव

यजमान् आयुस्तेजो दधाति॥२१॥

आत्माऽव रुन्धे सोमः शर्मलं यथ्मुगं हंस्येनं व्यतिपजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरोध्यन्त इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव तेनाव रुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्। सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥२२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः। तान्पशुभिरेवाव रुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन। प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यं षोडशिनः स्तोत्रेण। वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥२३॥

सुवर्गं लोकं षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ आरोहत्यतिरात्रेण। नाकं रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेज एवाऽऽत्मन्धत् आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन। इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचं सारस्वत्या। उभावेव दैवलोकं च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वश्या। सप्तदश प्राजापत्यान्पशूनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥२४॥

प्रजापतेरास्यै। श्यामा एकैरूपा भवन्ति। एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पर्यग्निकृतानुश्मृजति। मरुतो यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत। तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्संज्ञपयेत्। मरुत एव शमयित्वा॥२५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति। एकदेवत्यां हि। एते। अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। नैवारेण सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुरोडाशा ह्येते। अथो पशूनामेव छिद्रमपिदधाति। सारस्वत्योत्तमया प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिर्हि वाक्। अपन्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति पदं च॥ [४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः। यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं कर्माणि करोति। सर्वनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ। वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै। वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्। यच्चास्यामधि। तदेवाव रुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते। अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्प्लूयति। अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते। यदप्सु प्लूयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवाव रुन्धे। बहु वा अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति। यदप्सु प्लूयति। मेध्यानेवैनान्करोति। वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान् युनक्ति। स्वस्योज्जित्यै। यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपान्नपादाशुहेमन्त्रिति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति। अथो स्तौत्येवैनानाजिः सरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः। अङ्गो न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनार्त्यै। अशमरथं भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥३०॥

स्वदयति प्लूयति व्यावृत्त्या अनार्त्यै द्वे च॥

[५]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषमित्याह। सवितुप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति। देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकः रुहेयमित्याह। सवितुप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकः रोहति। चात्वाले रथचक्रं निर्मितः रोहति। अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति। आवेष्टयति। वज्रो वै रथः। वज्रेणैव दिशोऽभिजयति॥३१॥

वाजिनाः सामं गायते। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। वाचो वर्षं देवेभ्योऽपान्कामत्। तद्वनस्पतीन्प्राविशत्। सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति। या दुन्दुभौ। तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा वाचोऽतिवदति। दुन्दुभीन्धस्माघ्नन्ति। परमा वा एषा वाक्॥३२॥

या दुन्दुभौ। परमयैव वाचाऽवरां वाचमव रुन्धे। अथौ वाच एव वर्षं यजमानोऽव रुन्धे। इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयिदित्याह। एष वा एतर्हीन्द्रः। यो यजते। यजमान एव वाजमुञ्जयति। सप्तदश प्रव्याधानाजिं धावन्ति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति। सप्तदशसप्तदश दीयन्ते॥३३॥

सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह। अग्निर्वा अर्वा। वायुः सप्तिः। आदित्यो वाजी। एताभिरेवास्मै देवताभिर्देवरथं युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति।

प्रष्टिवाही वै देव॒रथः। दे॒व॒र॒थमे॒वास्मै॑ युनक्ति॥३४॥

वाजि॑नो वाजं॑ धाव॒त॒ काष्ठा॑ गच्छ॒तेत्या॑ह। सु॒व॒र्गो वै लो॒कः काष्ठा॑। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति। सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति। य आ॒जिं धा॑वन्ति। प्राश्चो॑ धावन्ति। प्राडि॑व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। च॒त॒सृभि॒रनु॑ मन्त्रयते। च॒त्वारि॑ छन्दा॑सि। छन्दा॑भिरे॒वैनान्॑सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॥३५॥

प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते। य आ॒जिं धा॑वन्ति। उदं॑ च॒ आव॑र्तन्ते। अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्न॑यन्ति। रथ॒विमो॑चनीयं जुहोति॑ प्रति॒ष्ठित्यै॑। आ मा॒ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑गम्यादित्या॑ह। अन्नं॑ वै वाजः॑। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे। यथा॒लो॒कं वा ए॒त उ॒ञ्ज॑यन्ति। य आ॒जिं धा॑वन्ति॥३६॥

कृ॒ष्णलं॑ कृ॒ष्णलं॑ वाज॒सृष्ट्यः॑ प्रयच्छति। यमे॒व ते वाजं॑ लो॒कमु॒ञ्ज॑यन्ति। तं प॑रि॒क्रीया॑व॒ रुन्धे। ए॒क॒धा ब्र॑ह्मण॒ उप॑हरति। ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः। ता बृ॒ह॒स्पति॑रुद॑जयत्। स नी॒वार॒न्नि॒रवृ॑णीत। तन्नी॒वार॑ाणां नी॒वार॑त्वम्। नै॒वार॑श्च॒रुर्भव॑ति॥३७॥

ए॒तद्वै दे॒वानां॑ प॒र॒म॒म॒न्नम्। यन्नी॒वाराः॑। प॒र॒मे॒णैवास्मा॑ अ॒न्नाद्ये॒नाव॑र॒मन्नाद्य॑मव॒ रुन्धे। स॒प्तद॑शशरावो भवति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरा॒स्यै। क्षी॒रे भ॑वति। रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति। स॒र्पिष्वा॑न्भवति मे॒ध्य॒त्वाय॑। बा॒र॒ह॒स्पत्यो॑ वा ए॒ष दे॒वत॑या॥३८॥

यो वा॒ज॒पेये॑न॒ यज॑ते। बा॒र॒ह॒स्पत्य॑ ए॒ष च॒रुः। अश्वान्॑स॒रिष्य॑तः स॒सृष॑श्चाव॒ घ्राप॑यति। यमे॒व ते वाजं॑ लो॒कमु॒ञ्ज॑यन्ति। तमे॒वाव॑ रुन्धे। अ॒र्जी॑जिप॒त व॑नस्प॒तय॑ इन्द्रं॒ वाजं॑ विमु॒च्यध्व॑मिति॒ दुन्दु॑भीन् विमु॒ञ्चति॑। यमे॒व ते वाजं॑ लो॒कमि॑न्द्रि॒यं दु॑न्दु॒भयं॑ उ॒ञ्ज॑यन्ति। तमे॒वाव॑ रुन्धे॥३९॥

अभिज॑यति वा ए॒षा वा॒गदी॑यन्तेऽस्मै युनक्ति॑ गमयति॒ य आ॒जिं धा॑वन्ति भवति॑ दे॒वत॑याऽष्टौ च॑॥ [६]

ता॒र्प्यं यज॑मानं॒ परि॑धापयति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्। य॒ज्ञेनै॒वैन॑स॒ सम॑र्धयति। द॒र्भ॒मयं॑ परि॑धापयति। प॒वित्रं॑ वै द॒र्भाः। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। वाजं॑ वा ए॒षोऽव॑रु॒रुथ॑सते। यो वा॒ज॒पेये॑न॒ यज॑ते। ओष॑धयः॒ खलु॑ वै वाजः॑। यद्व॒र्भ॒मयं॑ परि॑धापयति॥४०॥

वाज॑स्याव॒रुद्धे॑। जाय॑ एहि॒ सुवो॑ रोहा॒वेत्या॑ह। पत्न्या॑ ए॒वैष॑ य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑-
ऽन॑वच्छि॒त्यै। स॒प्तद॑शार॒त्रिर्यूपो॑ भवति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरा॒स्यै।

तूपरश्चतुरंश्रिर्भवति। गौधूमं चषालम्। न वा एते ब्रीहयो न यवाः। यद्गोधूमाः॥४१॥

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। अथो अमुमेवास्यै लोकमन्नवन्तं करोति। वासोभिर्वेष्टयति। एष वै यजमानः। यद्यूपः। सर्वदेवत्यं वासः। सर्वाभिरैवेन देवताभिः समर्धयति। अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ द्वादश वाजप्रसूवीयानि जुहोति॥४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेव प्रीणाति। अथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ। दशभिः कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवाः अगन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन लोकात्रैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। आसपुटेर्घ्रन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवेनः समर्धयन्ति। ऊषैर्घ्रन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवेनमन्नाद्येन समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घ्रन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतो घ्रन्ति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्रन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मदः। यो यूपः रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृतं एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठति। शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि प्रजायते। बस्ताजिनमध्यवं रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रति तिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमं जुहोति स्वं नेति प्रत्यञ्चं घ्रन्ति लोको नवं च॥

[७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि। तान्येवाव रुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तारण्याः। उभर्याषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्वीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्युद्धेत। सर्वस्य समवदाय जुहोति। अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण सुवेणं जुहोति। ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। देवस्य त्वा सवितुः

प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एवेनं ब्रह्मणा देवताभिर्भूषिष्वति। अन्नस्यान्नस्याभूषिष्वति।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यश्चमभूषिष्वति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीरुषतोऽभूषिष्वति।
शीरुषतो ह्यन्नमद्यते। आ मुखादन्ववस्त्रावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा
साम्राज्येनाभूषिष्वामित्याह। एष वा अग्नेः सवः। तेनैवेनमभूषिष्वति। इन्द्रस्य त्वा
साम्राज्येनाभूषिष्वामित्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभूषिष्वामित्याह। ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवेनमभूषिष्वति। सोमग्रहाऽश्वावदानीयानि चत्विर्गभ्य उपहरन्ति।
अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाऽश्वावदानीयानि च वाजसृज्यः। इममेव
तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो उभर्याष्वेवाभूषिष्वत्येते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते। अनिरुक्तः प्रजापतिः।
प्रजापतेरात्यै। वाजवतीभिर्मध्यं दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। शिपिविष्ट-
वतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति।
बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवेनऽश्रियै गमयति॥५२॥

अश्रियादन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभूषिष्वामित्याह वाजसृतः शिपिर्वाणि च॥ [८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते। द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै
द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते। भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति
वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य सूयते। व्योमसदमित्याह।
यदा वै वसीयान्भवति। व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं
त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते। तस्माद्वाजपेययाजी न कश्चन
प्रत्यवरुहति। अपीव हि देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै तमाहुः। नाकमेवैतेन
गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह। पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपाऽरसमुद्वयसमि-
त्याह। अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिऽसमाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥ [९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददु। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददु। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमव रुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहूष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे। तेनैन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यंश्नुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षता। य एव वेद। अभि द्वितीयां जायामंश्नुते। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति। अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति। तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं बरुहिर्भवति। सकृदिव हि पितरः। त्रिर्निदधाति। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। पराडावर्तते॥६०॥

हीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपास्ते। ऊष्मभागा हि पितरः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्या (३) न प्राश्या (३) मिति। यत्प्राश्यात्। जन्यमन्नमद्यात्। प्रमायुकः स्यात्। यन्न प्राश्यात्। अहविः स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आवृश्येत। अवघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं नेवाप्राशितम्। वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं वा ददति। दशां छिनन्ति। हरणभागा हि पितरः। पितृनेव निरवदयते। उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत। पितृणां ह्येतरहि नेदीयः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः पितरो रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय। नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवे। नमो वः पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिंल्लोके स्थः॥६३॥

युष्मा॑स्तेऽनु॒। ये॑ऽस्मिँल्लो॒के। मां तेऽनु॒। य ए॒तस्मिँल्लो॒के स्थ। यूयं॑ तेषां वसि॑ष्ठो भूयास्त॒। ये॑ऽस्मिँल्लो॒के। अहं॑ तेषां वसि॑ष्ठो भूयास॒मित्या॑ह॒। वसि॑ष्ठः स॒माना॑ भवति॒। य एवं॑ वि॒द्वान्पितृ॒भ्यः क॒रोति॑। ए॒ष वै म॑नु॒ष्याणां॑ य॒ज्ञः॥६४॥

दे॒वानां॑ वा इ॒तरे॑ य॒ज्ञाः। तेन॒ वा ए॒तत्पितृ॑लो॒के च॑रति॒। यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। स ई॒श्वरः॑ प्र॒मेतोः॑। प्रा॒जाप॒त्यय॒र्चा पुन॑रैति॒। य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः॒। य॒ज्ञेनै॒व स॒ह पुन॑रैति॒। न प्र॒मायु॑को भवति॒। पि॒तृलो॒के वा ए॒तद्य॑ज॒मानश्च॑रति॒। यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। स ई॒श्वर आ॒र्तिमा॑र्तोः॒। प्रा॒जाप॑ति॒स्त्वावैनं॑ तत् उ॒न्नैतु॑म॒र्हतीत्या॑हुः॒। यत्प्रा॑जाप॒त्यय॒र्चा पुन॑रैति॒। प्रा॒जाप॑तिरे॒वैनं॑ तत् उ॒न्नय॑ति॒। ना॒र्तिमा॑र्च्छ॒ति यज॑मानः॥६५॥

इत्यंशुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति पञ्च च॥ ————— [१०]

दे॒वा॒सूरा अ॒ग्नीपो॑म॒योदे॒वा वै यथा॑दर्श॒ दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्रिहै॑र्ब्रह्म॒वादि॒नो ना॒ग्निष्टो॒मो न सा॑वि॒त्रं दे॒वस्या॑हं ता॒प्यं॑ स॒सात्रं॑ हो॒मानृष॑दं त्वे॒न्द्रो वृ॒त्रं हु॒त्वा दश॑॥१०॥

दे॒वा॒सूरा वा॒ज्यैवे॑नं तस्मा॑द्वाज॒पेयया॑जी दे॒वस्या॑हं वा॒ज॒स्याव॑रु॒द्धा इन्द्रि॑यमे॒वास्मिन् ह्री॒का हि पि॒तरः॑ पञ्च॑षष्टिः॥६५॥

दे॒वा॒सूरा यज॑मानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

